

[Arbejdsministeren.]

være rimeligt at give videre adgang til aftale om, at de sidste feriedage ud over 18 tages som enkelt dage. Efter den gældende lov og efter det nu vedtagne mæglingforslag kan de feriedage, der i § 9, stk. 2, betegnes som de resterende feriedage, gives som enkelt dage under forudsætning af, at virksomhedens drift gør det ønskeligt. Jeg vil tro, at mange lønmodtagere, når de får ret til 4 ugers ferie om året, vil finde det ønskeligt at kunne holde enkelte feriedage i forbindelse med helligdage, eller når de skal foretage mindre rejser i forbindelse med familiefester el. lign.

I tilknytning til bemærkningerne til ændringerne til § 9 vil jeg gerne fremhæve, at der ikke er medtaget noget ændringsforslag til § 9, stk. 3, om, hvornår ferien skal gives for personer, der er beskæftiget i landbruget. For landbrugsområdet er der i øjeblikket overenskomstforhandlinger under forligsmandens medvirken. Det vil være rigtigt at afvente resultatet af disse forhandlinger. At der ikke er stillet ændringsforslag, er således heller ikke et udtryk for, at man skulle blive stående ved den nuværende formulering, ligesom der i det hele ikke tilsigtes en begrænsning af forhandlingsmulighederne på landbrugsområdet.

Spørgsmålet om de såkaldte julelukninger har i den senere tid været undergivet indgående overvejelser.

Regeringen har fundet det rigtigt til den forlængelse af den årlige ferie, der nu tilvejebringes, at knytte en bestemmelse om, at en virksomhed, der lukker mellem jul og nytår, skal placere feriedage for de ansatte på hverdage mellem jul og nytår, dog under forudsætning af, at de ansatte har ret til mere end 18 feriedage.

Gør arbejdsgiveren ikke dette, må han betale sædvanlig løn til de ansatte.

Det er regeringens agt snarest at fremsætte forslag til lov om ændring af medhjælperloven, således at den ferieforlængelse, der nu gennemføres for de af ferieloven omfattede lønmodtagere, også kommer til at gælde for lønmodtagere omfattet af medhjælperloven med hensyntagen til de særlige forhold, der foreligger for denne gruppe lønmodtagere.

Til slut vil jeg gerne nævne en anden gruppe, hvis forhold til ferieloven blev frem-

draget under behandlingen af forslag til lov om ferie i folketingsåret 1969-70.

Ved anden behandling af dette lovforslag den 26. maj 1970 — spalte 6490 — nævnte hr. Anker Jørgensen, at der var fremsat forslag og tanker om, at også partsfiskerne burde være omfattet af ferieloven, et problem, der på daværende tidspunkt var blevet aktualiseret. Hr. Anker Jørgensen opfordrede mig til at overveje problemet, hvis det ikke fandt sin løsning mellem parterne. Sluttelig sagde hr. Anker Jørgensen, at han, hvis jeg ikke ville komme med forslag i den retning, ville vende tilbage til problemet.

Jeg gav allerede dengang udtryk for, at de partsfiskere, hvis aflønning udelukkende har form af andel af nettoindtjeningen, falder uden for ferieloven.

Forhandlingerne mellem partsfiskerne er nu afsluttet, og parterne anser fortsat ferieloven for ikke at være anvendelig for partsfiskere.

Dette resultat er helt i overensstemmelse med den vurdering, som har fundet udtryk ved ferielovsrevisionen i 1969-70.

Jeg har naturligvis overvejet, om det her efter ville være rigtigt at efterkomme hr. Anker Jørgensens opfordring, men mit endelige standpunkt er, at det må have sit forblivende ved den nu også af parterne anlagte vurdering.

Hermed vil jeg gerne anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Grethe Philip* til socialministeren:

„Kan ministeren oplyse, i hvilket omfang bestemmelsen i omsorgslovens § 7 om kommuners pligt til at indgå overenskomst med et privat plejehjem, der modtager mindst 8 pensionister som patienter, rent faktisk efterleves?“

Skriftlig begundelse:

Spørgsmålet er stillet på baggrund af de oplysninger, der er fremkommet for nylig i overlæge L. B. Lauritzens plejehjemsundersøgelse.

Overlægen har i meddelelser fra sundhedsstyrelsen, februar 1971, fremlagt en